

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: K.

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izreka

Ispitivanje članka 8. stavka 3. prvog podstavka točaka (a) i (b) Direktive 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu ne otkriva nijedan element koji utječe na valjanost te odredbe s obzirom na članak 6. i članak 52. stavke 1. i 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ SL C 98, 14. 3. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. rujna 2017. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) protiv Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP, Bruichladdich Distillery Co.Ltd

(Predmet C-56/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Europske unije — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 4., članak 53. stavak 1. točka (c) i članak 53. stavak 2. točka (d) — Verbalni žig Europske unije PORT CHARLOTTE — Zahtjev za proglašavanje tog žiga ništavim — Zaštita dodijeljena ranijim oznakama izvornosti „Porto” i „Port” na temelju Uredbe (EZ) br. 1234/2007 i nacionalnog prava — Iscrpnost zaštite dodijeljene tim oznakama izvornosti — Članak 118.m Uredbe (EZ) br. 1234/2007 — Pojmovi „uporaba” zaštićene oznake izvornosti i „podsjećanje” na zaštićenu oznaku izvornosti)

(2017/C 382/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: E. Zaera Cuadrado i O. Mondéjar Ortuño, agenti)

Intervenijent u potporu žalitelju: Europska komisija (zastupnici: B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda i T. Scharf, agenti)

Druge stranke u postupku: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (zastupnik: P. Sousa e Silva, *advogado*), Bruichladdich Distillery Co.Ltd (zastupnici: S. Havard Duclos, odvjetnik)

Intervenijent u potporu Institutu dos Vinhos do Douro e do Porto, IP: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i A. Alves, agenti)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 18. studenoga 2015., Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/OHIM – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863).
2. Odbija se tužba u predmetu T-659/14 koju je podnio Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 8. srpnja 2014. (predmet R 946/2013-4).

3. *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP nalaže se snošenje troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Bruichladdich Distillery Co. Ltd u obama postupcima.*
4. *Portugalska Republika i Europska komisija snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

**Presuda Suda (treće vijeće) od 13. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Švedska) – Mohammad Khir Amayry
protiv Migrationsverket**

(Predmet C-60/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje — Članak 28. — Zadržavanje u cilju transfera podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu u drugu odgovornu državu članicu — Rok za provođenje transfera — Najduže trajanje zadržavanja — Izračun — Prihvaćanje zahtjeva radi prihvata prije zadržavanja — Odgoda izvršenja odluke o transferu)

(2017/C 382/17)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mohammad Khir Amayry

Tuženik: Migrationsverket

Izreka

1. Članak 28. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva, s obzirom na članak 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da:
 - mu se ne protivi nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, koji propisuje da, u slučaju u kojem je do zadržavanja podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu došlo nakon što je zamoljena država članica usvojila zahtjev za prihvrat, to zadržavanje može trajati najviše dva mjeseca, pod uvjetom, s jedne strane, da zadržavanje ne traje više od vremena koje je potrebno za postupak transfera, što se ocjenjuje u skladu sa stvarnim zahtjevima navedenog postupka u svakom pojedinačnom slučaju, i, s druge strane, da, prema potrebi, to zadržavanje ne traje duže od šest tjedana počevši od datuma na koji žalba ili preispitivanje više nema suspenzivan učinak, i da
 - mu se protivi nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, koji u tom slučaju dopušta navedeno zadržavanje u vremenu od tri do dvanaest mjeseci tijekom kojih se transfer mogao valjano provesti.
2. Članak 28. stavak 3. Uredbe br. 604/2013 treba tumačiti na način da od roka od šest tjedana, uređenog tom odredbom, koji se počinje računati od trenutka u kojem žalba ili preispitivanje više nema suspenzivan učinak, ne valja oduzeti broj dana tijekom kojih je predmetna osoba već zadržana nakon što je druga država članica usvojila zahtjev za prihvrat ili ponovni prihvrat.